

Ihme ja kumma

Säv. Marjatta Pokela, san. Pirkko Koskimies

1. Auringossa aina varjo seuraa kulkijaa. Kun päivä painuu pilveen, niin varjo katoaa.
Maailmassa monta on ihmeellistä asiaa, se hämmästyttää, kummastuttaa pientä kulkijaa.

2. Siilillä on piikit, linnulla on höyhenet, pupulla ja oravalla turkit pehmoiset.
Maailmassa monta...

3. Muurahaiset aina rakentaa ja rakentaa, vaan eivätkö ne koskaan valmihiksi saa?
Maailmassa monta...

4. Matkamies käy rantaan lammen vettä juodakseen, niin peilikuva katsoo alta tyynen veen.
Maailmassa monta...

5. Mitenkähän lumpeet kelluu veden pinnalla, ja yhtä kevyt korento on niiden rinnalla?
Maailmassa monta...

6. Kalat asuu vedessä ja kuu ja tähdet taivaalla, mut lapset voivat purjehtia unilaivalla.
Maailmassa monta...

Viikonpäivät

Säv. Ilkka Kuusisto, san. Pia Perkiö

1. Maanantaina mamma meni mansikoita ostamaan.

Se päivä oli iloinen, vaan nyt se on jo eilinen.

Se päivä oli iloinen, vaan nyt se on jo eilinen.

2. Tiistaina toi talitintti teetä teidän naapuriin.

Se päivä oli iloinen...

3. Keskiviikon keskipäivä kesäkuussa kukoistaa.

Se päivä oli iloinen...

4. Torstaina soi torvisoitto kaupungista kaupunkiin.

Se päivä oli iloinen...

5. Perjantaina pikkulintu meni piiloon pensaaseen.

Se päivä oli iloinen...

6. Lauantaina lounasaikaan leijonia laulattaa.

Se päivä oli iloinen...

7. Sunnuntaina suukon antaa susiäiti lapsilleen.

Se päivä oli iloinen...

Tiku ja Taku

Säv. Toivo Kärki, san. Reino Helismaa

1. Mä olen pikku Tiku! Mä olen pikku Taku!
On työnämme ja huvinamme terhojen vain haku
Lala lallati lallati laa hauska metsässä on asustaa

Me kahteen pekkaan perustimme ikioman kerhon,
ja jäsenmaksuks määräsimme yhden tammenterhon
Lala lallati lallati laa, hauska metsässä on asustaa

2. Ja tammen onkalossa on koti meillä jossa
ei vaara pääse väijymään kuin joskus vahingossa
Lala lallati lallati laa, hyllyt notkua terhoista saa

Ei puutu meiltä ikkunakaan, tuvassa on ovi
Niin pieni ettei huuhkajakaan vieraisille sovi
Lala lallati lallati laa, hyllyt notkua terhoista saa

3. Jos vastaan tulee näätä, niin pakoon täyttä päätä
Sen hampaan on niin terävät ja katse niin kuin jäätä
Lala lallati lallati laa, meitä näätä ei voi tavoittaa

Kun Tiku väsyy piilostansa leikkiin vaihtuu Taku,
ja nädältä jo ajossansa menee voiton maku
Lala lallati lallati laa, meitä näätä ei voi tavoittaa

4. Kun talvi antaa lunta on hauska vetää unta
On oma koti oravan kuin onnen valtakunta
Lala lallati lallati laa, tammi pieniä suojella saa

Niin viihtyisää ja riemukasta on sen tammen luona,
ja kesän työstä ahkerasta kielii talven muona
Lala lallati lallati laa, tammi pieniä suojella saa

Päivänsäde ja menninkäinen

Säv., san. Reino Helismaa

1. Aurinko kun päätti retken
siskoistaan jäi jälkeen hetken
päivänsäde viimeinen.
Hämärä jo maille hiipi,
päivänsäde kultasiipi
juuri aikoi lentää eestä sen.
Kun menninkäisen pienen näki vastaan tulevan,
se juuri oli noussut luolastaan.
Kas menninkäinen ennen päivänlaskua ei voi
milloinkaan elää päällä maan.

2. Katselivat toisiansa,
menninkäinen rinnassansa
tunsi kummaa leiskuntaa.
Sanoi: ”Poltat silmiäni,
mut en ole eläissäni
nähty mitään yhtä ihanaa!
Ei haittaa, vaikka loisteesi mun sokeaksi saa
on pimeässä helppo taivaltaa.
Jää luokseni, niin kotiluolaan näytän sulle tien
ja sinut armaakseni vien!”

3. Säde vastas: ”Peikkokulta,
pimeys vie hengen multa
enkä toivo kuolemaa.
Pois mun täytyy heti mennä,
ellen kohta valoon lennä
niin en hetkeäkään elää saa!”
Niin lähti kaunis päivänsäde, mutta vieläkin,
kun menninkäinen yksin tallustaa,
hän miettii miksi toinen täällä valon lapsi on
ja toinen yötä rakastaa.

Mikki-Hiiri merihädässä

Säv. Georg Malmstén, san. Roine Richard Ryyönen

1. Kas, on Mikki merelle lähtenyt, pikku kaarnapurrellaan,
ja vaikk' onkin tuuli vain yltynt, Mikki laulaa innoissaan:

II: Hii-u-li-hei! Huolta nyt ei! Merimies näin käy merta päin!
Hii-u-li-hei! Merimies ei pelkoa tunne ei! :II

Ja kun aallot Mikkiä keinuttaa, kotirannat kauas jää.

Oi, oi, mikä kummitus tuolla? Haa! Mikki aivan säikähtää.

2. Oon meripeikko hä-rä-räh-hää! Tyi-rät-tät-tät-tät-tät-tää!

Purtes' on heikko, aaltoihin jää, tyi-rät-tät-tät-tät-tää!

Tyi-rät, tyi-rät, tyi-räh-häh-häh-häh-häh-hää!

II: Oi-oi-oi-oi! Pelkään jo, voi! Armoa suo, vie emoni luo!

Oi kiltti peikko, olen niin heikko, pelasta, auta oi! :II

Myrsky nyt purtesi hävittää. Tyi räh-häh häh-häh-häh-hää.

3. Vaan, mik' ihme! Valkea lintunen yli kuohuin kiittää päin.

Kas noin! Suomen Joutsen käy auttamaan,

ja nyt laulu soi taas näin;

II: Hii-u-li-hei! Huolta nyt ei! Merimies näin käy merta päin!

Hii-u-hei! Merimies ei pelkoa tunne ei! :II

Hummani hei

Säv. Trad., san. Trad. & Tapio Rautavaara

1. Juokse sinä humma,
kun tuo taivas on niin tumma,
ja taival on pitkänlainen.
Eihän se tyttö minun kyytiini tullut,
Kun olen poika hurjanlainen.
Hummani hei, hummani hei, huputiti hummani hei!

2. Juokse sinä humma,
kun tuo taivas on niin tumma,
ja kahden tässä hiljaa mennään.
Humma on poiijalla ainoa aarre,
ja sellaista ei ole kellään.
Hummani hei, hummani hei, huputiti hummani hei!

3. Juokse sinä humma,
kun tuo taivas on niin tumma,
ja varjot ne tietäni peittää.
Maantieltä hiljaa mun lauluni kuuluu,
ja liinukka harjaa heittää.
Hummani hei, hummani hei, huputiti hummani hei!

4. Juokse sinä humma,
kun tuo taivas on niin tumma,
ja tiuku on aisan alla.
Voi, kuinka pieninä palasina onkaan
mun leipäni maailmalla.
Hummani hei, hummani hei, huputiti hummani hei!

5. Juokse sinä humma,
kun tuo taivas on niin tumma,
ja metsässä huokaa tuuli.
Maantien mutkassa pieni on tölli,
ja siellä on kirsikkapuuni.
Hummani hei, hummani hei, huputiti hummani hei!
Hummani hei, hummani hei, seisahda hummani hei.

Lounatuulen laulu

Säv. Kaj Chydenius, san. Kaarina Helakisa

Lounatuuli tuo pienen laulun, kenelle tuuli kertoo sen?
Niille joilla on nauravat korvat ja joilla silmät on lapsien

Selässä lounatuulen ajaa viiriäiset ja varpuset
Kun tuuli ylittää tuhat rajaa sylissään hilpeät sävelet

Sillä on pitkä sininen tukka ja viikset auringonsäteistä
Sillä on hampaissa kanelinkukka ja siivet on pilvenhöyhentä

Mitä se lounatuuli itkee? Se itkee mustia kaupunkeja
Se itkee viivasuoria suita ja nälkäisiä lapsia

Mitä se lounatuuli nauraa? Se nauraa, jos joku on iloinen
Se nauraa, kun hyvän kaverin löytää lohikäärme tai ihminen

Lounatuuli tietää, että Kiinassa lohikäärmeitten on maa
Siellä lohikäärmeet tanssii polkkaa ja nauraa ja narua hypätä saa

Siellä tuhat silkki-ikkunaa katsoo, kun maljoja kohottaa
Tuhat lohikäärmettä nauravaa, laa laa laa laa laa

Ja kanelinkukkia varistaa puupolulle, jolla vaeltaa
neiti käärme silmissään hopeaa neiti vihreitä korviaan heiluttaa

Juo omenaviiniä makeaa, kas mitä se neiti kuulostaa?
Lohikäärme nimeltä Anselmus on neidin uusin ihastus

Lintu

Säv., Éric Demarsan & Daniel White, san. Cécile Aubry

1. Maailmaan, mä avaraan,
jos mennä voisin vaeltamaan
ja voisin nähdä kaiken sen,
myös paikankin niin lämpöisen.
Mikä ohjaa kohtaloa?
Mikä on ollut ainiaan?
Maailmaan, niin avaraan
jos mennä voisin vaeltamaan
ja voisin nähdä kaiken sen,
mi viepi ihmisen onnehen.

2. Kaihoten nyt katselen,
kun lentää tuolla lintu pienoinen,
se nousta korkealle saa
ja näkee kauniin, kauniin maan.
Täällä nurmet, metsät vihannoi,
puut vetten pintaan heijastua voi.
Miksi jäisin ikävään,
kun lintu siivin lähtee lentämään?
Mä lapsi maanhan olen vain
ja täällä tehtäväni sain.

3. Vaikka joskus vaeltaa
mä voisin kauas merienkin taa.
En omaa maata unhoittaa
mä silti tahdo milloinkaan.
Minne vaiheissani joudunkin,
taas mieli tänne palaa takaisin.
Niin kuin muuttolinnun tie,
ain elon polku varmaan kotiin vie,
ja mielen lämmön suuren saa
tää kaunis, armas synnyinmaa.

Peppi Pitkätossu

Säv. Jan Johansson, san. Astrid Lindgren

1. Kaikki on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun.
Arvaas oikun eikun, kuka oon, joko arvaat sen?

Ullan nimi on Ulla, nimi toinen vaan on mulla.
Jos et millään arvaa sanon suoraan sulle sen:

Tässäpä Peppi Pitkätossu, la hop sula hei sula hopsan saa,
tässäpä Peppi Pitkätossu, nauraa hah hah haa.

2. Ootko sä nähnyt tään apinani hienon ja lystikkään? Joo!
Herra Tossavaisen, se hän juuri on nimeltään.

Ootkos nähnyt tään hevoseni valkean, täplikkään? Joo!
Entäs huvikummun, talon, jossa me leikitään?

Siellä on Peppi Pitkätossu, la hop sula hei sula hopsan saa,
sielläpä Peppi pitkätossu laulaa lal lal laa.

3. Voimia mulla näissä on paljon sormenpäissä.
Nostaa voin kirahvin, minä kaikkein vahvin oon!

Tartu torveen, rumpuun, tule luokseni Huvikumpuun!
Pannaan hyrskyn myrskyn, sula hei ja hopsan saa.

II: Tässä on Peppi Pitkätossu, la hop sula hei sula hopsan saa,
tässäpä Peppi Pitkätossu nauraa hah hah haa. :II

Kuningaskobra

Säv. Teddy Powell, san. Sauvo Puhtila

On piilossa viidakon, suojassa temppelin raunion
Valtakunta viimeinen silmälasikäärmeiden
Vain viidakko tuntee sen

Illan tullen tanssimaan kobrat saapuu piilostaan
Raunioilla kimaltelee kuu
Kobra vanhin, valkoinen nousee pystyyn huojuen
Viidakosta soitto kantautuu

Niin piilossa viidakon marmoripaasilla raunion
Alkaa tanssi hiljainen silmälasikäärmeiden
Vain viidakko kuulee sen

Kun kruununsa kultaisen kobrista vanhin, jo valkoinen
Kuuta kohti kohottaa, loisteen uuden paadet saa
On aika nyt tullut sen

Vartijana aarteiden kobra vanha, valkoinen
Nähnyt on myös loiston palatsin
Mutta voimat viidakon, voittaneet jo kiven on
Murenee jo pinta marmorin

On kobrien kuninkaan aika nyt luopua kruunustaan
Kobra vanha, valkoinen tanssii kauas kadoten
Niin viidakko peittää sen

Soittajapaimen

Säv. trad., san. Maija Konttinen

1. Tein minä pillin pajupuusta

Toki vain pajupuusta

Hei soreasti, koreasti pillini soipi

Toki vain pajupuusta

2. Metsässä soitan illansuussa

Toki vain illansuussa

Hei soreasti, koreasti pillini soipi

Toki vain illansuussa

3. Karjankin kellot ne kilvan soittaa

Toki vain kilvan soittaa

Hei soreasti, koreasti karjankin kellot

Toki vain kilvan soittaa

4. Lainehet lammen ne loiskien laulaa

Toki vain loiskien laulaa

Hei soreasti, koreasti lainehet lammen

Toki vain loiskien laulaa

Kysymyksiä

Säv. Erik Hagfors, san. Nestor Järvinen

1. Minne käy tuulen ilmassa tie?

Minne käy tuulen ilmassa tie?

Minnekkä myrsky, merien aallot viimeinkin vie?

2. Missä on pilven hautausmaa?

Missä on pilven hautausmaa?

Sanoppa, missä taivahan tähti levätä saa?

3. Ihminen minne? Minnekkä hän?

Ihminen minne? Minnekkä hän?

Minnekkä rientää ihmisen henki? Tiedätkö sen?

Oravan pesä

Säv. P. J. Hannikainen, san. Immi Hellén

1. Kas, kuusen latvassa oksien alla
on pesä pienoinen oravalla,
sen poikaset siinä ne leikkiä lyö
ja pikku hampahin siementä syö.

2. On siinä vihreä, vilpoinen katto
ja naavoista lämpöinen lattiamatto
ja pikkuruikkuiset ikkunat
ja vuoteena sammalet vihannat.

3. Kun talven tuulet ne metsässä laukkaa
ja lumet ne lentää ja pakkanen paukkaa,
niin oravan pesästä pienoinen pää
se ikkunan reiästä pilkistää.

4. Ja kuusonen tuutivi tullessa ehtoon
siell' oravan poikaset tuttuhun kehtoon.
Ja elämä heillä on herttaisia,
kun kuusen latvassa keinua saa.

Minä soitan harmonikkaa

Säv. Vladimir Šainski, san. M.A. Numminen

1. Jalankulkijat juoskoon, astukoon lätäköihin
kiiltäköön asfaltti vetinen
Eihän tietää voi kansa joka märkänä kulkee
miksi oon tänään niin iloinen

Minä soitan harmonikkaa,
ihmiset on kummissaan
Voisin viettää juhlapäivää jälleen huomenna!
Voisin viettää juhlapäivää jälleen huomenna!

2. Helikopteri lentää, siinä taikuri saapuu
näyttää ilmaiseksi filmejä.
Hyvää syntymäpäivää mulle toivottaa hän
ja lahjoittaa viisisataa jätskiä

II: Minä soitan harmonikkaa... :II x2

Keski-Suomen kotiseutulaulu

Säv. Ivar Widéen, san. Martti Korpilahti

1. Männikkömetsät ja rantojen raidat, laaksojen liepeillä koivikkohaati.
Ah, polut korpia kiertävät kaidat, kukkivat kummut ja mansikkamaat!
Keitele vehmas ja Päijänne jylhä, kirkkaus Keuruun ja Kuuhankaveen.
Vuorien huippujen kauneus ylhä; ah, kotiseutua muistoinen.

2. Syntymäpaikka kun on sydän Suomen, siis sitä suottako kiittelisin?
Täällähän aukeni ens' elon huomen, tänne ma toivon hautanikin.
Täällä on naapuri heimoni verta, täällä on ystävä voittamaton.
Tänne, ah, tänne on kaipaus kerta; täällä on kaikki mi kallista on!